

Cái Vòng Tay Ôm Siết Cái Vòng Đời Bao La

Bạn gửi tôi tấm hình: Đà Lạt rừng bị đốn! Thông có nhiều cây lớn, nhiều cây nhỏ, nằm chung...

Bạn tôi viết một dòng: "Anh ơi rừng trong phố!". Tôi hai dòng lệ nhỏ, ôi-thành-phố-trong-rừng!

Mắt bạn có rưng rưng? Sao mắt tôi xót quá! Không là gì nữa cả...lẽ nào đó, Tang Thương?

Tôi nhìn ra đại dương...thấy lòng tôi cuộn cuộn...thấy con thuyền chìm xuống...thấy hải âu bay đi...

Thấy rõ ràng phân ly trong hai chữ Thống Nhất! Thấy ông Trời ông Phật...thở dài chữ Việt Nam!

Tôi lang thang lang thang, thư bạn nằm trong túi. Mở ra thì thấy tội. Xếp lại thì...Bạn ơi!

Ai chẳng biết đổi đời là hoàn thành Cách Mạng? Tôi, sau ngày "dải phóng", ra tù về không nhà...

Bốn bảy năm, thịt, da của tôi năm lăm ký - một người cao thước bảy...có khác nào cây thông?

Phật nói: "Có là Không!". Chúa nói: "Người Tro Bụi". Adam đi lủi thủi, Eva nối cái đuôi...

Ôi Đà Lạt của tôi! Thành Phố Thông cổ tích. Những cây thông nhúc nhích...bạn tôi chụp tấm hình!

Mở mắt ra, phải nhìn! Nhắm mắt, không gì hết! Còn vòng tay ôm siết cái vòng đời bao la...

Trần Văn Lệ